

Lietuviai, kurie gyveno ne pačiuose lageriuose, o barakuose, visur aplinkui švara, tvarka, gyvulius augino. Aišku, šachta uždaryta, viskas gyvenime sunyksta, jeigu uždarė šachtą ir lageris išnyko, nyko ir gyvenvietės, nieko nebėra. Davė pažinimą, skausmą tokį, kurį tėvai mūsų iškentėjo.

Marija Pečkauskaitė Židikuose buvo įkūrusi krikščionišką draugiją, kurių nariai mokėsi kilnumo ir pasiaukojimo, padėdavo silpnesniesiems ir paliegsiems.

Rugsėjo 14 dieną gimnazijos mokiniai, lydimi tikybos mokytojos Dalios Sprindienės, kartu su Mažeikių šv. Pranciškaus Asyžiečio parapijos ateitininkais vyko į jaunimo dieną Šiluvoje „Pakrikštyti ir siunčiami“.

„Marija Pečkauskaitė savo triūsų tiek daug padarė naudos: ji kelia ir jautrina (Marijampolės) progimnazijos dvasią.“ Iš „Vienybės“ 1912m..

Mūsų gimnazijos dvasią stengiasi pakylėti mokinių tarybai šiemet vadovaujanti lietuvių kalbos mokytoja **Laura Arnotaitė**. Kūrybinga mokytoja nestokoja idėjų, energijos, savo pavyzdžiu sugeba užkrėsti mokinių tarybą bei visą bendruomenę, tad gimnazijoje netrūksta įdomios veiklos. Jai talkina aktyvūs tarybos nariai, buvusi mokinė, o dabar psichologė **Emilija Muravjovaitė**, socialinė pedagogė **Daiva Abrutienė** ir kiti.

Tolerancijos dienos minėjimas

Ar puoselėjamos Marijos Pečkauskaitės idėjos Židikuose?

Taip, puoselėjamos. Prie to ypač prisideda parapija ir gimnazija. Kasmet švenčiamas jos gimtadienis, aukojamos šv. Mišios, lankomas kapas, nešamos rašytojos mėgtos baltos rožės. Skaitomi ir inscenizuojami kūriniai. Perimtos altruistinės idėjos: rengiami labdaros renginiai, remiami nepasiturintys žmonės, lankomi senoliai. Mokytoja **Dalia Sprindienė**

Taip, mano nuomone, Židikai puikiai puoselėja Marijos Pečkauskaitės atminimą. Židikuose yra netgi du pagrindiniai atminimo puoselėjimo židiniai - tai Židikų Marijos Pečkauskaitės gimnazija ir Židikų Marijos Pečkauskaitės memorialinis muziejus. **Titas Žvirždinas**

Žinoma, kad yra puoselėjamas. Dažnai kalbame apie Mariją Pečkauskaitę, jos vertybes, darbus ir pavyzdį kitiems. Taip pat kasmet gimnazijos bendruomenė išrenka mergaitę, siekiančią Marijos Pečkauskaitės idealo. Ir tai tik dalis to, kaip puoselėjame šios didžios moters atminimą. **Psichologė, buvusi mokinė Emilija Muravjovaitė**

Marijos Pečkauskaitės atminimas, idėjos nemiršta, kai jomis vadovujamasi. Marijos Pečkauskaitės siekis dulkių pasaulyje veikliai tarnauti šviesos pasauliui aiškiai nukreiptas į amžinybę. Džiugu, kai mokyklos šventės pradedamos šv. Mišiomis, kai Gerumo akcijose dalyvaujama nuoširdžiai, suvokiant jų esmę. Manau, Marija Pečkauskaitė mus tikrai palaiko šioje veikloje. **Mokytoja Jurgita Paulauskaitė**

Gimnazijos bendruomenė tęsia pradėtus Marijos Pečkauskaitės darbus. **Sintija Enciūtė**

Laikraštį ruošė jaunosios žurnalistės, vadovaujamos mokytojos **Danutės Stancevičienės**

ATODAIROS

Židikų Marijos Pečkauskaitės gimnazijos laikraštis 2019m. lapkritis

Mokyklos vardo gražinimo 30-mečiui

„Kas šviečia iš savęs, savimi, įtraukia ir kitus apšviesdamas.“ V. Daujotytė

1989 m. lapkričio 25 dieną Židikų mokykla susigražino Marijos Pečkauskaitės vardą. Iš tų 30 metų net 26 mokyklai vadovauja direktorė Rima Širvinskienė. Mokykla jai tapo antraisiais namais. Savo energija, optimizmu, noru būti novatoriška – savo šviesa – ji nušviečia ir šalia esančius. Ne veltui 2004m. direktorei įteikta rašytojos Marijos Pečkauskaitės - Šatrijos Raganos premija.

Jaunosios žurnalistės **Rugilė** ir **Kotryna** pakalbino gimnazijos direktorę.

Kaip mūsų gimnazija puoselėja Marijos Pečkauskaitės darbus?

Mūsų gimnazija jau 30 metų gyvena šitos puikios rašytojos, mokytojos, altruistės idėjomis. Jos dvasia tvyro aplinkoje ir mes visi keliaujame jos idėjų įkvėpti. Negaliu sakyti, kad mes atkartojame jos darbus, bet altruizmas visais laikais buvo ir išliks kaip didžiausia vertybė. Ar žmogus mažas ar didelis, jaunas ar senas, svarbu pastebėti, kad jam skauda, kažko trūksta. Kartais tereikia prieiti apkabinti, paguosti, paklausti, kas nutiko. O gal pasidalinti bandele ar arbatos puodeliu.

Kas labiausiai džiugina?

Mūsų gimnazijos mokiniai geba bendrauti su vyresniais žmonėmis, tai įrodo lankydami senelių globos namus. Kaip sako žemaičiai, mokame „bočius“ mylėti, su jais pakalbėti, pažiūrėti jiems į akis ir pastebėti jų ašaras. Mes tuo keliu ir einame. Man, kaip direktorei, vidinė užduotis – pačiai mokytis ir eiti kartu su jaunimu. Mokytis iš jūsų gerumo „kilti ir kelti“.

Didžioji dalis mūsų gimnazijos tradicijų susijusios su rašytojos vardu: Marijos Pečkauskaitės idealą

puoselėjančios mergaitės rinkimai, sakralinės muzikos festivalis, Šviesos vaiko rinkimai ir kt.

O dėl ko labiausiai liūdna, neramu?

Yra jaunimo, kuris tingi mokytis, nenori priiimti atsakomybės už savo veiksmus. Mūsų užduotis - jį pabudinti, pažadinti ir paklausti: „Žmogau, ką tu darai? Tu tik žengi žingsnelius į gyvenimą? O kaip mes eisim kartu, jei nebūsime atsakingi už savo veiksmus“.

Ačiū už pokalbį

Jie neša mokslo šviesą

Marija buvo tos nuomonės, kad „auklėti – tai ištraukti, išjudinti iš žmogaus sielos geras pajėgas ir raginti jas, kad veiktų.“ Šitos jos pažiūros remiasi tikėjimu žmogumi, jo nepaliaujamu idealo siekimu.

Židikų Marijos Pečkauskaitės gimnazijoje gausu mokytojų, mylinčių savo darbą ir sekančių Marijos pavyzdžiui.

Viena iš jų – pradinių klasių vyr. mokytoja **Sonata Kazlauskienė**.

Pradinių klasių mokytojas – tarsi mokyklos vizitinė kortelė, pagal kurią vaikas susiformuoja nuomonę apie mokymosi svarbą, mokyklą, kurioje praleidžia nemažą dalį laiko.

Šis laikotarpis itin svarbus vaiko gyvenime.

Mokytoja **Sonata** geba pažinti, įsigilinti, suprasti ir motyvuoti vaiką. Pati mokytoja praktinėje pedagoginėje veikloje siekia naujovių, yra atvira kaitai,

kūrybiška. Ji aktyvi, iniciatyvi pedagogų bendruomenėje, visada dalijasi patirtimi su kolegomis, buria ne tik mokinius, bet ir mokinių tėvelius kūrybiškai veiklai, pilietiškumo ir bendražmogiškų vertybių ugdymui.

Mokytoja jau kelerius metus vadovauja gimnazijos pradinių klasių mokytojų metodinei grupei, yra gimnazijos tarybos narė. Pasibaigus mokslo metams mokytoja **Sonata** neskuba atostogauti, kasmet buria pradinių klasių mokinius pažintinei, pramoginei dienos stovyklai, taip pat 5-erius metų aktyviai talkina vaikų vasaros menų studijos „Atgaja“ veiklose.

Mokytojos **Sonos** ugdomoji veikla praturtinta informacinėmis technologijomis. Ji

dalyvauja projektuose: *Technologijų vedliai*, *Bendrojo ugdymo mokytojų ir informacijos valdymo kompetencijos tobulinimas* ir vykdo sklaidą bendruomenėje.

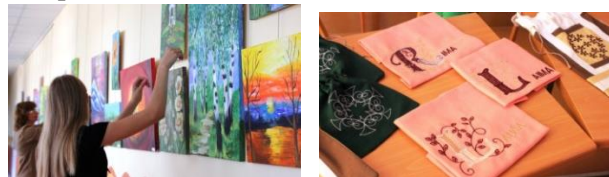
Mokytojos ugdytiniai aktyviai dalyvauja įvairiuose projektuose, konkursuose: *Bebras*, *Kengūra*, *Olimpinė savaitė* ir pasiekia aukštų įvertinimų. Ugdymo procese intensyviai naudoja informacines technologijas – moko vaikus programavimo – *Serech* programa. Mokiniai mokomi tiriamąją veiklą sieti su informacinėmis technologijomis, todėl daugelį užsiėmimų mokytoja veda kitose erdvėse (3D klasė, *išmaniosios grindys*, IT kabinetas, gamtamokslinė pradinių klasių laboratorija). Mokytojos vadovaujami mokiniai rengia pateiktis apie mokomuosius objektus, tiriamosios veiklos dienoraščius, plakatus. Mokydamiesi inovatyviai mokiniai nuolat patiria mokymosi sėkmę. 2018–2019 m. m. puikius rezultatus 3 klasės mokiniai parodė *Loginio mąstymo ir problemų sprendimo* konkurse, iš 30 proc. dalyvių pusė tapo nugalėtojais ir buvo apdovanoti LR Švietimo ir mokslo ministerijos padėkomis. Ji nuolat apsupta mokinių, o kartu nuveikti darbai stebina visą mokyklos bendruomenę.

Direktorės pavaduotoja Laima Bartkuvienė

Didžiuojamės istorijos mokytojos **Lidijos Končiūtės** mokinių pasiekimais. Šiame spalio 28 d. šeštokė Rusnė Statkutė buvo pakviesta į Lietuvos Respublikos Prezidentūrą, kur vyko Lietuvos Respublikos Konstitucijos egzamino nugalėtojų apdovanojimai. Rusnė 5 – 7 klasių moksleivių amžiaus grupėje buvo trečia.

Labai darbšti, kantri ir atsakinga dailės ir technologijų mokytoja **Inga Šilinskaitė**, kuri su vaikais praleidžia daug laiko kantriai juos mokydama meno paslapčių. Apie jos nuveiktus darbus byloja vaikų pasiekimai konkursuose, olimpiadose.

Reiklus, pareigingas, negailintis laiko vaikams fizinio ugdymo mokytojas Andrius Šakinskas. Jo treniruojama svarsčių kilnotojų komanda ne pirmi metai garsina gimnaziją. Šiame dalyvavo jau ne vieneriose varžybose.

Lapkričio 13 dieną Kauno rajono Algio Žilevičiaus saugaus vaiko mokykloje vyko atviros svarsčių kilnojimo taurės varžybos. Gimnazijos komanda iškovojo garbingą antrą komandinę vietą: penki mokiniai laimėjo pirmąsias vietas, vienas – antrą, dar vienas – trečią.

Darykime gera esantiems šalia

„Aukščiausia geradarystės forma – pati. Pati. Savo širdimi ir savo rankomis.“

V. Daujotytė „Šatrijos Raganos pasaulyje“

Marija Pečkauskaitė stengėsi kuo daugiau skirti kitiems, to gimnazijoje mokomi ir jaunieji šauliai vadovaujami mokytojos **Gražinos Mitkuvienės**.

Mes, gimnazijos jaunieji šauliai, kaip ir kiekvieną rudenį vykome į Žemaičių Kalvariją ir šiais metais dar aplankėme Plinkšių globos namus. Paskelbus akciją „Aukok senelių namams“, iš aplinkinių kaimų - Pikelių, Lūšės, Ukrių, Židikių, Račalių ir Renavo - žmonės sunėšė įvairių maisto gėrybių. Galime pasidžiaugti mūsų mokyklos ketvirtokais, atnešusiais ypatingai daug maisto produktų.

Ką mums duoda tokios akcijos? Mums leidžia pažinti ne tik bendraamžius, o nuvykę ten pakalbame su seneliais, pradžiuginame juos.

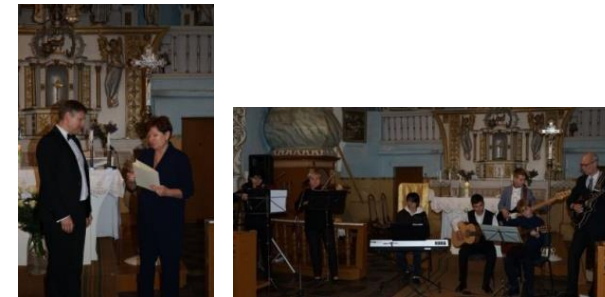
Mums, vaikams, paaugliams, jau nuo mažų dienų svarbu suprasti, kad reikia padėti kitiems. Kaip nuostabiai jautiesi, kai darai gerą darbą, sušildanti kitą žmogų.

Mes ne tik senelius lankom, bet tampam darbuotojais pagalbininkais, kai reikia. Rudenį tvarkome kapines, grėbiam lapus. Po darbo padedam gėlių, uždegam žvakutes. Jaunoji žurnalistė - šaulė Rugilė

Muzikos pakylėti

„Nuostabų įspūdį man kelia muzika ir dainavimas apskritai. Niekas, niekas negali mane taip sujaudinti, tokia meile persiūti žmonėms.“

(Šatrijos Ragana. Raštai. T.3)

Muziką myli ir gimnazijos mokiniai. Vadovaujami muzikos mokytojo **Juozo Daukšo**, jie dainuoja ansambliuose „Akcentas“ ir „Akcentukas“, dalyvauja įvairiuose renginiuose. Ypač gražiai muzikos garsais suskamba tradicinis muzikos festivalis „Musica Divina“, kasmet suburiantis mylinčius muziką.

Gerbti tėvynę – pažinti jos istoriją

„Kokios jūs, tokia ir tauta,“ – sakė Marija savo mokinėms. Vadinasi, kokie mes, tokia ir mūsų tauta. Gimnazijos bendruomenė siekia pažinti praeitį, gerbia tradicijas.

Jaunieji šauliai šį rudenį dalyvavo Sedos kautynių 75 metinių minėjime, šv. Mišiose, prie paminklo giedojo Lietuvos himną. Ši išvyka – artimesnė pažintis su istorija, pagarba žuvusiems už laisvę.

Ne pirmus metus gimnazijos bendruomenės atstovai dalyvauja ekspedicijose į tremties vietas. Šiame ekspedicijoje į Kazachstaną dalyvavo kūno kultūros mokytojas A. Šakinskas, II klasės gimnazistė U. Gontaitė, pavaduotojas ūkio reikalams A. Šadauskas bei sekretorė D. Pečelienė. Paprašėme jų pasidalyti savo įspūdžiais.

Kodėl ryžotės šiai kelionei į tremties vietas Kazachstane?

Ugnė Gontaitė. Tikriausiai daugiausia drąsos vykti į šią ekspediciją Kazachstane, suteikė noras pamatyti, sužinoti ir šiek tiek suprasti tai, ką patyrė mūsų tautiečiai prieš 80 metų Kengyro sukilime. Labai dažnai pamirštame savo tautos skaudžią ir jautrią istoriją. O ši ekspedicija į Kazachstaną yra puiki galimybė priminti suaugusiems, paaugliams tėvynės istoriją. Prieš ekspediciją į Kazachstaną nesuvokiau žmogaus gyvenimo trapumo, bet pabuvojus ten supratau, kokia esu laiminga gyvendama čia, Lietuvoje, kur jaučiuosi sava ir saugi...

Direktorės pavaduotojas A. Šadauskas Ši kelionė

tikrai buvo važiavimas į nežinomybę. Tikėjau pamatyti senus "lagerius", koncentracijos stovyklas, kuriose kalėjo mūsų politiniai kaliniai – Lietuviai: profesoriai, dailininkai, mokytojai ir menininkai buvo ištremti. Norėjosi pajauti šitą dvasią, kaip kas buvo. Praktiškai pamatėme griuvėsių krūvas. Įspūdis tikrai slogus: pasakoja, kad buvo sunku, kadangi didžiulis iššalas, žiemą nuo 45-50 šalčio, vasarą 30-40 (su viršum) karščio. Žieminis klimatas, nežmoniškos sąlygos dirbti šachtose, kadangi Kazachstane iškasa praktiškai visą "mendelejevo lentelę". Lageriai buvo sukurti trūkstant jėgos kasant metalus, įvairias iškasenas.

Tikslas buvo pasiektas, galbūt netgi daugiau negu 100%, nes teko pamatyti visą tą baisumą, spalvų gamą. Pas mus Lietuvoje labai gražu: visur žalia, visur ryškios spalvos. O ten visur pilka, niūru, žolės beveik nėra. Jaučiau mūsų protėvių šilumą ten Kazachstane, visur, kurėjau, buvo lietuviai darbuotojai, pareigingiausi.